

ПРЕС КЛИПИНГ

25-26. фебруар 2012.

НАСЛОВИ

- Притисак на динар;(стр.2)
- Трошкови живота: Београд се ближи Њујорку;(стр.2)
- Трговци бржи од курса, поскупљења свакодневна; (стр.4)
- Железара неће лошег партнера; (стр.5)
- Без лекара 100.000 радника; (стр.6)
- Радници зарађују више од доктора наука; (стр.8)
- Станковић тражи подршку свих странака за помоћ "Галеници";(стр.9)
- Горки плодови приватизације;(стр.10)
- Оружари прекинули протест;(стр.12)
- Овера књижица у понедељак;(стр.14)
- Двочасовна обустава рада запослених у градској управи још траје; (стр.15)
- Штрајк градске управе због мањих плата;(стр.16)
- Има ли спаса за "Банат семе"?;(стр.16)
- Да ли смо могли да се не задужујемо;(стр.17)
- Уместо генералног штрајка у управи, одлазак за Београд;(стр.18)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:367882-Pritisak-na-dinar>

Притисак на динар

В. Н.

Економисти о рекордно ниском курсу наше валуте: То јеј великим делом последица уздрманог поверења инвеститора, услед лошијих макроекономских показатеља Србије

НАЈНОВИЈЕ слабљење динара према еврџ, због ког ће средњи курс у понедељак бити преко 110 динара за један евро, великим делом је последица уздрманог поверења инвеститора, услед лошијих макроекономских показатеља Србије, оценили су економисти и подржали одлуку Народне банке Србије да пажљиво интервенише на девизном тржишту како не би ишла наруку шпекулантима.

Професор Београдске банкарске академије Зоран Грубишић истакао је да банке на девизном тржишту због клијената који имају обавезе у иностранству морају да купују девизе, али то повремено раде и за своје интересе, односно „излазе“ из динара, што све врши притисак на тражњу за девизама и динар слаби.

Грубишић је навео и да је одлагање аранжмана са ММФ-ом утицало на кретање курса јер, према његовим речима, „нисмо добили сигнал да водимо одрживу економску политику, то је нешто што озбиљни инвеститори прате, као и финансијске институције“.

Он је нагласио да НБС треба пажљиво да интервенише „јер када би шпекуланти знали да ће она увек да им гарантује интервенцијом да изађу у добром тренутку, да затворе своју позицију у динарима, то не би било добро, онда би им омогућавала да на тај начин зараде“.

Сарадник Економског института Иван Николић оценио је да ће лагано слабљење динара бити настављено, али би у предизборном периоду НБС могла да снажније делује да смири такве тенденције, што би изазвало убрзано смањивање девизних резерви.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:367881-Troskovi-zivota-Beograd-se-blizi-Njujorku>

Трошкови живота: Београд се ближи Њујорку

С. Булатовић - П. Јањатовић

На листи „Економиста“ од 131 града наша престоница по трошковима живота заузела 86. место. За храну, пиће, становање, превоз... код нас потребна петина новца мање

СВЕ смо ближи Њујорку. Прецизније, Великој јабуци се примиче Београд и то по - ценама. Тако макар каже најновије истраживање „Економистове обавештајне јединице“, истраживачког дела „Економиста“, о трошковима живота. Српска престоница је зарадила 86. место на листи 131 града света. У односу на посетиоца некадашњег Новог Амстердама, гост Београда троши свега петину мање новца - тачно 21 одсто. Деценију раније намерник би у наш главни град могао да дође са половином њујоршког депарца и остао би му и кусур, јер су наше цене чиниле свега 42 одсто америчких.

Истраживање се спроводи два пута годишње, већ 30 година. Аналитичари прикупљају 400 појединачних цена 160 различитих артикала и услуга. А укључени су храна, пиће, изнајмљивање и одржавање стана, приватна школа, трошкови рекреације, превоза, козметичке и друге услуге. Истраживање омогућава поређење цена у градовима, а сви се пореде и у односу на Њујорк.

Интересантно је да годинама на списку анализираних градова нема скоро ниједног из нашег суседства. Овог пута ту је само румунска престоница Букурешт. Како смо од истраживача чули, разлог је незаинтересованост клијената за друга места из нашег окружења.

АЗИЈСКИ И ЕВРОПСКИ ГРАДОВИДА је живот свуда знатно скупљи данас него пре десет година, најбоље се види по примеру најјефтинијег града на свету. Данас је то Карачи, али колико год багателно деловао, живот у њему кошта 46 одсто њујоршког. Нешто скупљи је Мумбај, па следе Техеран, Њу Делхи, Џеда... И поред потреса на европском тлу, у земљама попут Италије, Шпаније, Португалије и Ирске, Стари континент је и те како присутан међу најскупљим градовима света. Осло је пети на списку, следи Париз, а Франкфурт је десети. У избору 50 најскупљих градова, чак 24 су из западне Европе, а 14 из Азије.

- Листа је креирана годинама и то на основу захтева клијената - објашњава за „Новости“ Џон Копстејк из „Економист обавештајне јединице“. - Пратимо близу 140 градова сваке године и не можемо да укључимо баш свако место на планети. Са листе смо пре неколико година скинули Загреб и Љубљану, пошто нико није куповао податке за та два града.

Букурешт је од Београда, каже ово истраживање, јефтинији отприлике 15 одсто и заузима 102. позицију на листи. „Економистови“ истраживачи су утврдили да у Београду килограм хлеба кошта 1,75 долара, за читав долар мање него у суседној Румунији. У односу на пре десет година, ова животна намирница је у Србији дуплирала цену, некада је коштала 0,80 долара за килограм. Међу највећим трошковима у нашем граду је изнајмљивање трособног намештеног стана. Кажу аналитичари, то кошта чак 1.085 долара, а пре деценију коштало је свега трећину те суме - 323 долара. У Букурешту овај луксуз кошта 635 долара. И бели пиринач је троструко скупљи. Данас за килограм дајемо 2,82 долара, а некад свега 0,93 долара. Литар бензина у Београду кошта 1,79 долара, у цент као у Букурешту. Десет година раније плаћали смо га 0,61 долар, а Румуни 0,52 долара.

- Нисам сасвим сигуран колико је реална та анализа - каже економиста Горан Николић.
- Динар је током ове деценије ослабио у односу на долар свега 15 одсто, што је прихватљиво. Не знам шта они тачно мере, али верујем да је паритит цена и куповне

моћи, који раде неке друге институције, много реалнији показатељ. Њујорк је далеко скупљи од Београда и зна се да један долар у Београду вреди као два у Њујорку. Значи да смо на нивоу од 50 одсто њујоршких цена.

Када је реч о самом врху листе најскупљих, аналитичари кажу да су заслужне њихове локалне валуте. Швајцарски градови су ове године искочили на сам врх листе. Најскупљи град на свету је Цирих. У њему за живот треба чак 70 одсто више него у Њујорку. Од последњег мерења је поскупео чак 34 одсто, а истраживачи објашњавају да је то због јачања „швајцарца“. Слично је и са Јапаном, који традиционално уз Швајцарску држи сам врх табеле. Токио је сада одмах иза Цириха, а Осака четврта, одмах после Женеве.

- Први пут током последње две деценије Цирих је убедљиво најскупљи град на свету - кажу у „Интелиџенс јуниту“.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:367804-Trgovci-brzi-od-kursa-poskupljenja-svakodnevna>

Трговци бржи од курса, поскупљења свакодневна

Д. М.

Слабљење домаће валуте и неизвесност даљег кретања курса - поново тресе ценовнике. Поскупљује и домаћа и увозна роба

СЛАБЉЕЊЕ домаће валуте и неизвесност даљег кретања курса - поново тресе ценовнике ! Трговци свакодневно и поред осетног пада куповне моћи, уз увозну, подижу цене и за домаћу робу, у просеку за око 10 одсто.

Под изговором клизања динара и поскупљења увозних сировина, већина добављача и увозника већ је доставили нове ценовнике. Осим за кућну хемију и козметику, стигли су ове недеље и нови ценовници за јогурт, павлаку, кисело млеко, мајонез, али и за кикирики, крем, сокове, кафу, зимницу од три до најчешће 15 одсто. Поскупело је у петак за 10 одсто и увозно воће и поврће.

- Огроман је притисак на пораст цена и увозне и домаће робе због кретања курса - кажу трговци. - Сваки скок вредности евра произвођачи одмах уграде у своју робу. Од почетка године у неколико наврата долазило је до знатних осцилација на девизној берзи, односно пада динара, а готово сви произвођачи одмах су то искористили да за исти постотак уграде своје поскупљење.

Поједини произвођачи тврде да сами прометници „дограђују“ цене. Најновији случај је компанија „Беиерсдорф“, која на тржиште пласира „Нивеа“ козметику.

- Тренутни раст цена производа козметике „Нивеа“ у појединим маркетима не долази од произвођача, већ је резултат политике цена појединачних маркета - каже за „Новости“ Лидија Кричковић, пи-ар компаније „Беиерсдорф“.

- Упркос економској кризи, тешким тржишним условима и варирању курса евра, „Беиерсдорф“ је већ две године уназад задржао исти ниво цена својих производа. У

години када прослављамо век постојања, даље држимо „исте“ цене. То успевамо смањењем трошкова и планирањем залиха.

ПАВЛАКА

ЧАША павлаке приватне трговачке марке скупља је за два динара и сада је 39, чаша киселог млека уместо 18, кошта 19, а литарски јогурт од 2,8 млечне масти са 67 поскупео је на 74 динара. Кофица пуномасне павлаке од 700 грама кошта 159 динара, а до пре неколико дана била је тридесетак динара јефтинија. Пола килограма „еурокрема“ има распон цене од 220 до 310 динара, у зависности од места куповине и да ли је тај производ на „акцији“. Увозне јабуке су од 70 до 160 динара.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:367800-Zelezara-nece-loseg-partnera>

Железара неће лошег партнера

П. Ж.

Спекулације о томе ко би могао да буде нови партнер смедеревске железаре не престају

СПЕКУЛАЦИЈЕ о томе ко би могао да буде нови партнер смедеревске железаре не престају. Док медији калкулишу да ли ће српски привредници убедити Лакшмија Митала, „светског краља челика“, или његовог украјинског колегу Рината Ахметова, да уђу у смедеревску фабрику, министар економије Небојша Ђирић поручује да то свако неће бити компанија која је у приватизацији већ зарадила „црвени картон“. А таква је, каже, „Глобал стил“ неуспешни купац краљевачког „Магнохрома“, такође власништво браће Митал.

Заинтересованих партнера, уверава министар економије, већ има.

- Постоји интересовање одређених немачких, италијанских и индијских компанија. Ми ћемо то врло пажљиво анализирати у Влади и заједно са људима из Железаре донети адекватну одлуку - рекао је Небојша Ђирић.

- Партнери државе у Железари треба да буду респектабилни, ако је могуће стратешки партнери, или они који се баве сличном индустријом. Најбоље би било да то буде компанија која има своје руднике гвожђа и своје сировине.

Од момента када се евентуални партнер и пронађе, до његовог уласка у Железару проћи ће месеци.

- Од интересовања компанија до момента када та компанија купи и преузме фирму у Србији некад прође и шест месеци, година или година и нешто дана - рекао је Ђирић.

Док Влада трага за неким ко би ушао у нашу железару, пећи гасе и највећи произвођачи челика. Тако „Арселор Митал“ планира да трајно затвори постројења у Француској. У јуну прошле године угасио је једну од индустријских пећи у овој фабрици, а у октобру још једну. Недавно је затворио и погоне у Мадриду и Белгији. „Акцелор Митал“ је у

четвртом кварталу прошле године забележио губитак од милијарду долара и упозорио на опадање потражње челика у еврозони погођеној кризом.

ПРОИЗВОДЊА УСКОРО

ПРОИЗВОДЊА у Железари „Смедерево“ би требало да почне најкасније до 10. марта, најавио је министар Небојша Ђирић. Тренутно не ради јер је немогуће допремити сировине због лошег времена.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:367885-Bez-lekara-100000-radnika>

Без лекара 100.000 радника

Биљана Радивојевић

Здравству Србије послодавци дугују 85 милијарди за доприносе, а оно добављачима 33,4 милијарде. Оппрост дуговања тражи 750 предузећа. Каса осигурања у великој дубиози

ЗДРАВСТВО Србије клиза по танком леду и сва је прилика да без помоћи државе, коју многи криве што толерише недисциплину у наплати доприноса за здравство, која је овај систем добрим делом и довела до саме ивице амбиса, само неће моћи да изађе на сигурну обалу.

У касу осигурања не пристиже довољно новца да се одржава систем. Укупан дуг здравства тренутно износи 33,4 милијарде динара, а истовремено, послодавци за доприносе дугују готово три пута више - око 85 милијарди!

Од онога што пристигне у касу осигурања, а ове године се рачуна на 205 милијарди динара, готово половина - око 90 милијарди отићи ће на плате 104.000 званично запослених у овом систему, а ако буде подизања зарада и више. Са остатком новца, здравство Србије дефинитивно не може да испуни очекивања грађана да се лече као становници развијених земаља.

Иако то многи у здравству интерно признају, мало ко хоће јавно да каже да у систему који има 28.000 динара по глави становника годишње, не могу у пракси да се остваре сва права прокламована на папиру. На прегледе скенером или магнетном резонанцом, или код неких специјалиста, рецимо, ендокринолога, чека се месецима. Због тога многи пацијенти иду код приватника и директно из џепа плаћају здравствену заштиту коју су већ једном платили кроз 12,3 одсто доприноса на плату или пензију.

НЕДОСТАЈЕ 3.500 БЕЛИХ МАНТИЛАСА новцем који се здравству дугује за доприносе, могли бисмо да запослимо 2.600 сестара, 400 лекара и 510 других стручних сарадника који недостају здравству или да решимо проблеме у здравственим центрима у Краљеву, Панчеву, Врбасу, набавимо опрему и да омогућимо да здравствени систем боље функционише - рекао је министар Станковић.

- Дефинитивно би морао да се дефинише пакет здравствених услуга и јасно пропише шта за оволико новца колико издвајамо за здравство може да се пружи на терет

осигурања - каже за „Новости“ професор др Татјана Радосављевић, директор Лекарске коморе Србије. - Тај пакет мора да дефинише струка, јер је она најпрозванија да каже шта су приоритети и који обим здравствене заштите треба обезбедити за сваку категорију становништва.

Тешко је, међутим, поверовати да је било ко спреман да због оваквих резова у здравству губи политичке поене. И сама проф. Радосављевић не верује да би се, без обзира на „пожар“ у здравству, то могло догодити у предизборној кампањи.

С друге стране, сматра проф. Татјана Радосављевић, држава мора да обезбеди редовну наплату доприноса за здравство и да додатним опорезивањем штетних супстанци - алкохола, дувана, али и нездраве хране, обезбеди допунски новац за здравство.

- Укључивањем приватне праксе може да се подигне квалитет здравствене услуге и појачају капацитети - сматра проф. Радосављевић. - Пропустили смо 2001-2002. године генерално укључивање приватника у систем, али би сада требало интегрисати бар један део њих и то из области у којима државно здравство нема довољно капацитета. Тако би се користила већ постојећа опрема и не би се усред кризе издвајао новац за куповину апарата.

Само кроз партиципацију за лекове грађани су здравствени систем Србије за годину дана „дотирали“ са 4,5 милијарди, и још са милијарду динара које су за партиципацију платили у здравственим установама. И, поред тога, здравство је у дубиози, а дуг од 33,4 милијарди ће, по свему судећи, морати да се „преведе“ у јавни дуг државе. О томе се преговара већ два-три месеца, а дужницима се нуди да одустану од 40 одсто својих потраживања?! Тако би се, рецимо, готово преполовио дуг од 28 милијарди динара само за испоручене лекове, али није јасно зашто би произвођачи лекова на то пристали.

С друге стране, сталним амнестирањем дужника за доприносе, међу којима су највећи управо државна предузећа, редовним платишама се шаље порука да доприноси, изгледа, не морају баш да се плаћају, иако је то законска обавеза. У Србији се, ионако, од оног што један плаћа, лечи бар двоје.

Тренутно, за око 100.000 радника нису уплаћени доприноси, а 750 предузећа траже да им се опросте дуговања. Иако је ових дана Министарство слало поруке да закон мора да се поштује, ипак је попустило пред захтевима оружара. Њима је министар Станковић у петак обећао да ће им у понедељак бити оверене здравствене књижице.

КО ЋЕ ТО ДА ПЛАТИ

Из фонда који уплати 1,66 милиона пензионера и 1,67 милиона запослених (под условом да сви плаћају доприносе) финансира се и лечење чланова њихових породица - укупно 5,5 милиона људи, али и здравствена заштита 1,25 милиона становника Србије без прихода.

- За лечење 1.250.000 људи без икаквог прихода држава је одвојила 655 милиона динара, а само у 2011. години за здравствену заштиту ових корисника потрошено је 22 милијарде динара. Ко ће то да плати? Да ли ћемо ићи из дугова у дугове и толерисати непоштовање закона? Здравствено осигурање мора да се плаћа - упозорио је Зоран Станковић, министар здравља Србије.

Радници зарађују више од доктора наука

Б. СТЈЕЉА

Диплома у Србији не гарантује бољи статус, нити зараду Научнику плата као и чистачици у неком јавном предузећу

ДИПЛОМУ факултета у Србији поседује 236.750 радника, а 72.245 запослених прима плату иако има само основну школу. Међутим, диплома у Србији не гарантује бољи статус, нити зараду. Све више је случајева у којима нешколовани службеници и чистачице у јавним предузећима имају исту зараду као и научни радници чије се плате финансирају из републичког буџета.

- Млади научник, са завршеним факултетом, који је тек на почетку каријере, месечно зарађује 40.000 динара, а кад докторира дође до 50.000 динара месечно. Познато је да службеници у банкама, са дипломом средње школе, зарађују толико или више, а још су драстичнији примери по неким јавним предузећима - сматра Ђурица Јововић, председница синдиката науке. - У начину на који се вреднују образовани радници, Србија се, нема никакве сумње, показала најгоре у окружењу.

Према подацима Републичког завода за статистику, највише академских грађана је сконцентрисано у делатностима образовања, здравствене заштите и у државној управи, али судећи према износима просечних зарада, ови сектори нису и најплаћенији. Иако су ту факултетски образовани радници скоро седам пута заступљенији од оних без икаквих квалификација, просечна плата једва да прелази 50.000 динара месечно.

- Радници са дипломом универзитета у просеку су зарађивали 90.023 динара месечно, а они који су без школе 31.867 динара - кажу у Републичком заводу за статистику и додају да несумњиво има примера где су ове разлике знатно мање. Тако и према њиховим анализама има делатности у којима они без квалификација пролазе много боље од образованих радника јер су ухлебљење нашли у профитабилнијим секторима.

ЖЕНЕ МАЊЕ ЗАРАЂУЈУ

ЗАРАДЕ се, и код једнако квалификованих радника, разликују према - полу. Тако је просечна плата мушкарца са завршеним факултетом 101.275 динара. Жене са истом стручном спремом зарађују скоро 20.000 динара мање.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/308767/Stankovic-trazi-podrsku-svih-stranaka-za-pomoc-Galenic>

Станковић тражи подршку свих странака за помоћ "Галеници"

Тањуг

Министар здравља Зоран Станковић позвао је синоћ представнике свих политичких странака да у парламенту гласају за банкарске гаранције од 70 милиона евра неопходних за наставак производње у "Галеници".

"Галеници" се дугује око 19,5 милиона евра

- Молим све делегате да гласају за банкарску гаранцију од 70 милиона евра јер ће "Галеника" вратити тај новац до 2018. године - рекао је Станковић РТС-у.

Неопходно је да сви подрже тај предлог да грађани Србије не би остали без лекова и да би "Галеника" решила своје проблеме, упозорио је Станковић.

Министар истиче да је задовољан пословањем "Галенике" која је испунила договор потписан прошле године с Владом Србије, и да је смањила дуг са 115 на 85 милиона евра. Он је навео да је та највећа домаћа фармацеутска компанија за кратко време увела у производњу 22 нова лека, међу којима и "хепарин" и "прилазид плус".

Зоран Станковић

- "Галеника" је својим напорима успела да обезбеди хепарин још у новембру, иако је био договор да се тржиште тим леком стабилизује у фебруару ове године - рекао је Станковић.

Према његовим речима, "Галеници" се дугује око 19,5 милиона евра и то представља проблем.

Директорка сектора за уговарање са здравственим установама РФЗО Станка Жунџић објаснила је да Фонд нема никакв уговор са "Галеником", већ да уговара лекове на рецепт са апотекарским установама, али је проблем што нема новаца да то плати.

- Платили смо тек јун прошле године - рекла је Жунић, наводећи да буџет Фонда од 205 милијарди динара није довољан.

Педесет одсто буџета иде на плате запослених у здравству, затим за лекове и санитарет 55 милијарди динара, а ту су и трошкови здравствених установа, храна за болеснике, енергенти и боловања, навела је она, истичући да буџет није довољан.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Gorki-plodovi-privatizacije.sr.html>

Горки плодови приватизације

У прерађивачкој индустрији на крају 2000. било је 614.000, а у септембру 2011. свега 294.000 запослених

Да ли је приватизација у Србији постигла свој основни циљ – да предузећа буду ефикасна, способна да раде без државне помоћи, да извозе, отварају нова радна места... Да ли су фирме које су у протеклих десет година приватизоване повећале приход за 75 процената, док су неприватизоване стагнирале, како тврди Владислав Цветковић, директор Агенције за приватизацију?

Према истом извору, приватизована предузећа су, пре промене власничке структуре, имала губитке од 102 милиона евра, да би после приватизације, према подацима из 2010. године, имала профит од 200 милиона евра.

Његово мишљење не деле сви. Истраживање које је спровело Радно тело Социјално-економског савета Србије задужено за економска питања показује да је готово 65 одсто друштвених предузећа у Србији која су приватизована или угашена или су пред поступком ликвидације, док их само 35 одсто још послује.

Права слика приватизованих предузећа практично не може да се добије, јер их Агенција за приватизацију „прати” само док контролише да ли су испуњене одредбе купопродајног уговора, али не и њихову судбину након тога. Од 2002. до 2011. године приватизовано је, према подацима Савета, 3.017 друштвених предузећа, од тога је 636 продаја било неуспешно. У њима је радило око 83.000 радника. Статистички, најмање сваки четврти нови газда није се изборио с обавезама које су произишле из куповине предузећа.

Мирослав Здравковић, уредник сајта Макроекономија.орг, нема дилему да су ефикасност приватизованих предузећа платили радници. То несумњиво показују и подаци. У прерађивачкој индустрији на крају 2000. било је 614.000, а у септембру 2011. свега 294.000 запослених. Број им је више него преполовљен.

– Највећи раст продуктивности рада и укупне ефикасности имала су предузећа у пољопривредно-прехрамбеном сектору и прерађивачкој индустрији, што је постигнуто искључиво отпуштањима запослених, јер су и пољопривредна и прехрамбена индустрија стагнирале. Мало блажи пад запослености имали су запослени у сектору услуге смештаја и исхране, па у областима грађевинарства и саобраћаја и складиштења

– наводи

Здравковић.

По његовим речима, у великом броју случајева основна мотивација за куповину фирми и није била наставак производње, већ стицање власништва над земљиштем и некретнинама. Пример индустрије трактора на Новом Београду показао је да потенцијалне купце интересује искључиво одлична локација. Јер, лако би изместили и раднике и производњу ван Београда. Улагањем, на пример, 10 милиона евра у нове машине за производњу стекли би у власништво земљиште чија је вредност неколико пута већа од овог улагања.

Сарадник Економског института Иван Николић каже да искуства свих транзиционих земаља, независно од метода приватизације, показују да је цео овај процес дао лошије резултате него што се очекивало. Чак и када се узме у обзир утицај светске економске кризе. Стратешке инвеститоре смо добили само спорадично, продуктивност и ефикасност такође нисмо постигли, а отпуштања у продатим предузећима била су драматична. То што има примера успешности приватизованих предузећа, каже, не значи да се иста оцена може изрећи за цео процес.

– Не смемо да заборавимо да је Агенција на продају прво нудила предузећа која су најбоља и најисплативија новим власницима како би доказала успешност целог процеса. Резултати приватизације после 2004. неупоредиво су лошији, јер су предузећа купована из других мотива – повољних локација предузећа, грађевинског земљишта – а не да би се наставила делатност тог предузећа. Ту морамо правити и разлику да ли се ради о стратешким инвеститорима као за цементаре, дуванску индустрију или домаћим, било да су се тако декларисали било да су предузећа куповали преко фирми са егзотичних острва – каже Николић.

У налету приватизације готово као фразу смо понављали да није битно што приватизована предузећа отпуштају људе, јер ће се отворити нова радна места.

– Није спорно да нови власник има право да реструктурира предузеће, уведе нове технологије које изискују мање радне снаге и тај процес за њих није био бесплатан. Али, ми нисмо створили услове да се ти нови незапослени ухлебе на другом месту. А за то смо имали приходе од приватизације које не само да смо потрошили, него смо се и додатно задужили за 6,5 милијарди евра. Нисмо спровели структурне реформе које би решиле проблем запошљавања на дуги рок. Нисмо спровели све оно што је Светска банка у својој анализи навела. Па и свеобухватну реформу прописа смо само загребали, а критичне ствари оставили за боља времена – каже Николић.

Економиста Драженко Лукач каже да су приватизована предузећа која раде ефикасна, а да су она која не раде – наша тужна прича.

– Ефикасност се постиже рационализацијом производње која подразумева и смањење броја запослених, увођењем нових технологија. Не сме се занемарити да су нека

предузећа добила и сјајну позицију на тржишту. У чему је проблем да млекаре или кондитори буду профитабилни – пита Лукач.

Профит на капитал важнији

Брокер Синтеза Инвест групе Ненад Гујаничић каже да приватизација није свемогућа. Сама по себи не гарантује успешност ни на Западу. И тамо многи пропадају. По њему, да није било приватизације, проценат неуспешности предузећа био би чак и већи него сада.

– Повећање прихода као критеријум за успешност фирми није добар. Много је речитији постигнути профит на ангажовани капитал – каже Гујаничић.

Јована Рабреновић

<http://www.politika.rs/rubrike/Drustvo/Prekinut-strajk-oruzara-overa-knjizica-u-ponedeljak.sr.html>

Оружари прекинули протест

Запосленима у „Застава оружју” књижице ће бити оверене на три месеца, пошто предузеће, у договору са надлежним министарствима, уплати део обавеза на име здравственог осигурања

Крагујевац – Закон мора да се поштује – саопштио је јуче у Крагујевцу министар здравља Зоран Станковић, обавештавајући крагујевачке оружаре да ће им у понедељак, са исплатом дела дуга по основу здравственог осигурања, књижице бити оверене на три месеца. Новац за исплату осигурања, у договору са надлежним министарствима, обезбедиће „Застава оружје“, на чијем се списку налази укупно 3.276 осигураника, радника и чланова њихових породица.

Према речима директора крагујевачке филијале Фонда за здравствено осигурање Предрага Петаковића, износ прве рате још увек није утврђен, али је у питању минимална месечна сума која се обрачунава на основицу плате запослених. Синдикат крагујевачке фабрике саопштио је да прекида протест и да ће се радници, који су пет дана држали у блокади локалну филијалу Фонда, у понедељак вратити на своја радна места.

– У понедељак ћемо добити оверене књижице и маркице. Велики резултат велике борбе – саопштио је председник синдиката „Застава оружја“ Драган Илић, обраћајући се радницима, који су са подељеним емоцијама дочекали долазак министра Станковића и градоначелника Крагујевца Верољуба Стевановића у зграду филијале Фонда, где су пробдели четири непроспаване ноћи.

Према речима министра Станковића, договор је да се у наредном периоду обезбеде средства која ће бити довољна да се сукцесивно решава проблем радника „Застава

оружја“, који још од почетка године нису били у могућности да користе здравствене услуге.

– Радницима ће књижице бити оверене на три, па још на три месеца. После тога и на шест месеци, али закон је у овом, као и у другим случајевима, јасан, што значи да обавезе морају да се измирују како здравствени систем не би био доведен у питање. Зато ће ово решење бити модел и за друге фабрике у сличним проблемима, невезано да ли су у систему одбрамбене индустрије или у некој другој грани привреде – навео је Станковић, наглашавајући да би уплата целог дуга, који износи више од милијарду динара, угрозила постојање „Застава оружја“.

Директор фабрике Раде Громовић саопштио је да ће „Застава оружје“ у понедељак исплатити прву рату дуга на име здравственог осигурања, те да ће се у наредном периоду предузеће „потрудити да редовно измирује своје обавезе“.

– Долазак министра Станковића убрзао је решавање проблема, а ја очекујем да ћемо кроз реализацију уговорених послова доћи до средстава неопходних да се радницима на време уплаћује здравствено осигурање. Средства ћемо обезбедити у договору са надлежним министарствима, али сада је најважније да се радници врате у фабрику, како би „Застава оружје“ могла да испуни обавезе према својим пословним партнерима – изјавио је директор „Застава оружја“.

Истичући да је „увек уз своје суграђане“, градоначелник Стевановић је рекао да је протест крагујевачких оружара покренуо решавање „једног озбиљног проблема на националном нивоу“.

– Можда блокада државних институција није најбољи начин да се неке ствари реше, али ако имамо резултат, онда је протест оправдан начин борбе. Мислим да је на овај начин почео да се решава један крупан проблем који се тиче свих радника у Србији који нису били у могућности да остваре елементарно људско право – нагласио је први човек Крагујевца.

Иако је протекао у напетој атмосфери, сусрет радника крагујевачке фабрике оружја са локалним и државним званичницима завршен је на миран начин. Остаје још само да се види хоће ли „Застава оружје“ сама обезбедити новац за здравствено осигурање својих радника или ће Влада Србије морати да притекне у помоћ, кроз обезбеђивање додатних средстава из републичког буџета.

Иначе, укупна дуговања српских предузећа за здравствено осигурање су 840 милиона евра, док је, према речима министра Станковића, у овом тренутку реално наплативо око 360 милиона евра.

Б. Карталовић

Прекинут протест крагујевачких оружара

Овера књижица у понедељак

АУТОР: З. РАДОВАНОВИЋ

Крагујевац - Радници Заставе оружја прекинули су јуче око 14 сати петодневни протест и напустили су зграду филијале Републичког фонда здравственог осигурања, пошто им је министар здравља нешто иза поднева саопштио да ће им здравствене књижице бити оверене у понедељак.

- Радницима ће здравствене књижице бити оверене у понедељак на три месеца, рекао је министар Станковић новинарима након разговора са синдикалним руководством Заставине фабрике оружја. Он је притом појаснио да ће део новца за уплату здравствених доприноса за један месец платити фабрика, а део надлежно министарство.

Нагласивши да здравствено осигурање мора да се плаћа, те да се, у супротном, крши закон, министар здравља је јуче рекао да, поред радника Заставе оружја, исте проблеме имају и запослени у многим другим фирмама у Србији. Проблеми са неоввереним здравственим књижицама радника у другим градовима Србије (Суботици, Врању, Нишу и другде), решаваће се, према Станковићевим речима, по моделу примењеном у Застави оружју.

Директор Заставе оружја Раде Громовић захвалио се јуче министру Станковићу што је убрзао решавање проблема здравственог осигурања запослених у том предузећу. Истакао је да је пословодство фабрике успело да обезбеди новац за уплату доприноса за здравствено осигурање радника, уз подршку ресорног министарства. Прецизирао је да ће се једном кредитном линијом обезбедити уплата доприноса Фонду за здравствено осигурање. Громовић је најавио да ће након истека првог квартала, бити створени услови да се радницима Заставе оружја обезбеди здравствена заштита још на три месеца, а потом и у наредних пола године. Председник Синдиката у Застави оружју Драган Илић каже да су и оружари задовољни што су напokon успели да обезбеде да они и чланови њихових породица поново могу да остваре право на здравствену заштиту.

- Задовољни смо и што смо напустили просторије филијале Фонда за здравствено осигурање. Запослени у тој установи ће моћи поново нормално да раде, рекао је Илић за наш лист.

Укупан дуг 840 милиона евра

Министар здравља Зоран Станковић изјавио је јуче да дуговања за здравствено осигурање, која се у Србији бележе годинама уназад, износе свих 840 милиона евра. „Приоритет је да се доприноси за здравствено осигурање плаћају редовно, а проблем дугова ће се решавати накнадно, рекао је Станковић, напомињући да се уплатом прве рате дуга стиче услов за репрограм дуговања.

http://www.danas.rs/danasrs/srbija/novi_sad/dvocasovna_obustava_rada_zaposlenih_u_gradskoj_upravi_jos_traje.40.html?news_id

Двочасовна обустава рада запослених у градској управи још траје

АУТОР: Г. Н.

Иако је за данас најављиван генерални штрајк Синдиката запослених у градској управи, од њега се привремено одустало. Запослени у градској управи су незадовољни уредбом Владе Србије и не одустају од својих захтева да се радницима којима су смањене плате, зараде врате на претходни ниво.

Огласите се на www.danas.rs

Овом уредбом су погођени запослени са нижом и средњом стручном спремом. Синдикат запослених у градској управи најављује да ће свакодневно наставити двочасовну обуставу рада од 10 до 12 часова све до среде, 7. марта, а у случају да се до тада не постигне договор, за тај дан најављују протест испред Владе Србије у Београду. Подсећамо, председник овог синдиката Лазар Шкорић је раније изјавио да од градских власти очекује да се до даљег примењује градска одлука, која омогућава да се свим запосленима исплаћује стимулација на зараде, односно да се причека с применом уредбе Владе Србије, којом се фактички умањују зараде једном делу запослених.

<http://www.dnevnik.rs/novi-sad/strajk-gradske-uprave-zbog-manjih-plata>

Штрајк градске управе због мањих плата

Од понедељка, до 7. марта, сваког дана од 10 до 12 часова неће радити шалтери у Градској кући и код матичара, а нерадно ће у том периоду бити и у месним канцеларијама и месним заједницама, као и у инспекцијским службама.

Самостални синдикат штрајком упозорења, у виду двосатне обуставе рада, као што је чинио и прошле седмице у уторак и у среду, настоји да примора Владу Србије да повуче Уредбу о обрачуну зарада, према којој су оштећени радници за нижом и средњом школом. Овим запосленима јануарска зарада је мања од четири хиљаде па навише.

Самостални синдикат у Градској управи наводи да нема другог избора у заштити стечених права, а у случају да се не постигне договор 7. марта, синдикат најављује протест испред Владе Србије.

Градска власт стала је у одбрану запослених тако што је посредством Сталне конференције градова и општина покренула иницијативу да Влада уредбу допуни чланом да плате остану исте, односно да се као и раније при обрачуну зарада примене стимулативни коефицијети, који су коришћени због мале вредности коефицијента од непуних 2.300 динара.

З. Д.

<http://www.dnevnik.rs/vojvodina/ima-li-spasa-za-banat-seme>

Има ли спаса за "Банат семе"?

ЗРЕЊАНИН: Опстанак зрењанинског предузећа "Банат семе", још једног примера лоше приватизације у Србији, у коме је лане отворен стечајни поступак, од великог је значаја за град,

констатовано је на састанку који је градоначелник Зрењанина Милета Михајлов организовао у Градској кући, а којем је присуствовао и покрајински секретар за рад, запошљавање и равноправност полова Мирослав Васин.

О могућим решењима за излазак из кризе разговарали су, осим Васина и Михајлова, и представници "Банат семена" и синдиката у тој фирми, затим директор Института за ратарство и повртарство из Новог Сада Борислав Кобиљски, као и овдашњи

пољопривредници. Михајлов је подсетио да је Зрењанин, усталом и цео средњи Банат, озбиљан пољопривредни крај, и нагласио је да због тога “Банат семе” не заслужује да оде у прошлост.

Васин је оценио да, уколико не буде нађено квалитетно решење, овом предузећу не гине банкрот. Али, убеђен је да би се заједничким улагањем напора ова семенарска кућа могла спасити. Заправо, идеја је да Институт за ратарство и повртарство буде тај који ће у неколико месеци упослити “Банат семе”, али је за даљу реализацију плана неопходно заснивање семенске производње и укључивање овдашњих пољопривредника у целу причу.

То би, по речима Васина, био први такав случај у Србији, који би могао бити пример за убудуће. Мишљење ратара о овом предлогу је позитивно, али они наводе да је за заснивање семенске производње потребан партнер коме верују а, како кажу, у Институт имају поверења.

Васин је додао да је на овонедељном поверилачком рочишту у Привредном суду требало бити одлучено хоће ли бити проглашен банкрот “Банат семена”, или ће се приступити његовој реорганизацији, али је рок за одлучивање продужен за 60 дана.

- Највећи поверилац је Развојна банка Војводине, и уколико буде поднет план реорганизације, то ће она учинити – рекао је Васин.

Стечај у зрењанинској семенераској компанији отворен је новембра прошле године, на предлог Развојне банке Војводине, јер је констатовано да је рачун “Банат семена” до 31. октобра био у минусу 203,2 милиона динара, односно да фирма не измирује финансијске обавезе 558 дана. За стечајног управника именован је Драган Божић, а стечајни судија Радомир Радојчић објаснио је да ће, после оваквог развоја догађаја, свих четрдесетак запослених, по сили закона, добити отказе.

Ж. Балабан

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Tema-nedelje/Svi-nasi-dugovi/Da-li-smo-mogli-da-se-ne-zaduzujemo.lt.html>

Да ли смо могли да се не задужујемо

Шта би било да се Србија од 2008. године до данас није задужила за додатних 5,67 милијарди евра и да ли је такав сценарио могао да се избегне?

Подсећања ради, ова влада је и формирана на обећању да ће пензије бити повећане за 10 одсто, што је у великој мери погурало државну потрошњу и кумовало минусу у каси за 2009. годину. Било је, ипак, и неких предизборних обећања која нису испуњена. Данас се мало ко сећа да је влада са синдикатима потписала општи колективни уговор који је радницима омогућавао 20 одсто веће плате. Тај споразум је, међутим, због

доласка кризе – суспендован. Да није, јаз у каси би био далеко већи, али би и дугови били знатнији. Рачунице показују да би, да је Влада тада поклекла под притиском синдиката – Србија данас била у групи високо задужених земаља.

Шта се даље догађало? Пред притиском кризе, али и Међународног монетарног фонда, плате запослених и пензије су, почевши од 2009. године – замрзнуте. ММФ је предлагао да се јаз у каси, који се покрива задуживањем, смањи повећањем пореза на додату вредност, али је та опција одбачена. Највише због противљења тадашњег министра економије Млађана Динкића. Као алтернативу наша влада је понудила смањење државне администрације, што није дало обећане резултате. Упркос замрзнутом стандарду, Србија је последњих неколико година константно је имала минус у каси од око 1,5 милијарди евра. Плате и пензије поново су одмрзнуте у јануару прошле године, пошто су две године биле на леду. Сваке године, без изузетка, капиталне инвестиције, које су носилац развоја привреде, ребалансом буџета, односно поновним прекрајањем државне касе су смањиване.

Дакле, највећи део тих пара отишао је на финансирање повишица и одржавање високе јавне потрошње. Новац је углавном отишао у џепове грађана Србије, нечије мање, нечије више. Међутим, све то није помогло да се стандард грађана повећа јер, изражено у еврима, наша просечна плата је нижа него што је била. То је можда и најбољи доказ како у економији више некад може да значи мање.

Милан Ковачевић, консултант за страна улагања, сматра да смо тај новац углавном појели. Такође, што смо се више задуживали то смо више повећавали потребу да доспеле рате сервисирамо новим задужењима.

Подсећања ради, на крају 2008. године јавни дуг био је испод 30 одсто бруто домаћег производа. Данас је за око 15 одсто већи.

А. Т.

РАДИО 021

<http://www.021.rs/Novi-Sad/Vesti/Uместо-generalnog-strajka-u-upravi-odlazak-za-Beograd.html>

Уместо генералног штрајка у управи, одлазак за Београд

До генералног штрајка, који је за понедељак најавио Синдикат запослених у градској управи, неће доћи, иако **на снази остаје уредба Владе Србије** која је довела до смањења плата једном делу радника.

Председник овог синдиката, **Лазар Шкорић**, каже за Радио 021 да то не значи да се одустало од захтева да се радницима којима су смањене плате, зараде врате на претходни ниво, јер ће се свакодневно наставити **двочасовна обустава рада**, у периоду од 10 до 12 часова. "До 7. марта сваког дана. У случају да се не постигне договор, 7. марта најављујемо **протест испред Владе Србије**", каже председник Синдиката

запослених у градској управи.

Чланови синдиката били су за то да се протест испред Владе у Београду организује без одлагања, али је 7. март први законом дозвољен термин, каже Шкорић. Он додаје да нема информација да је **део запослених формирао посебан синдикат**, незадовољан штрајком који организује синдикат који предводи, али сматра да је нормално да не штрајкују они којима су плате повећане.

Шкорић истиче да уредба Владе није у потпуности на страни високообразованог кадра, јер њоме нису повећане плате због стручне спреме, већ због звања. "Данас можеш бити самостални стручни сарадник ако нека од политичких партија дође на власт, **небитно да ли имаш високу школску спрему**", објашњава Шкорић.

Председница Синдиката солидарност, **Гордана Којић**, сматра да су разлози незадовољства радника у управи оправдани. "То је познати сценарио наше Владе – завади па владај. Да се једнима повећава плата, а другима смањује, ван је сваке памети. Посао синдиката је да се избори да сви добију веће плате, а не мање као што је сада урађено. **И то је противзаконито**. Људима су смањене плате без икаквих нових решења и људи су у потпуном хаосу", сматра председница Синдиката солидарност.

Ипак, Гордана Којић упозорава да двочасовни **штрајк упозорења није у складу са законом**, јер према прописима државним службеницима штрајк није дозвољен, док код оних који имају права на обуставу рада, штрајк упозорења не може трајати дуже од једног сата. Председница Синдиката солидарност сматра да **треба кренути с протестима**, те да је неопходно јединство свих синдиката, које је немогуће постићи у условима када се поједини синдикати отворено стављају на страну политичких партија. (Д.С.)